

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽¹⁾ i 68 rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku specjalnych programów pomocy agrośrodowiskowych dla pastwisk, o których mowa w pierwszym z wymienionych artykułów, kontrola danych zawartych w bazie danych ENAR [Egység Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (zintegrowany system zarządzania i kontroli)], zgodnie z art. 68 rozporządzenia nr 817/2004 powinna rozciągać się na dopłaty obszarowe, które wiążą się z przesłanką gęstości hodowlanej?
- 2) Czy wyżej wymienione przepisy należy interpretować w ten sposób, że również wtedy należy przeprowadzać kontrolę krzyżową zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w przypadkach, gdy przesłanką dopłat jest gęstość hodowlana, lecz nie chodzi o premię hodowlaną?
- 3) Czy przepisy te można interpretować w ten sposób, że przy ocenie dopłat obszarowych właściwy organ może lub powinien kontrolować w ramach ENAR rzeczywiste spełnienie przesłanek wypłaty?
- 4) Wychodząc od wykładni ww. przepisów, jaki obowiązek kontroli oznacza dla właściwych organów wymóg kontroli krzyżowej i kontroli, o której mowa w przywołanych przepisach wspólnotowych? Czy kontrolę można ograniczyć do oceny danych zawartych w ENAR?
- 5) Czy rzeczone przepisy nakładają na organ krajowy obowiązek informowania o przesłankach otrzymania dopłat (jak np. informacji o rejestracji w ENAR)? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim zakresie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. Dz 160, s. 80).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 153, s. 30).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Danii**(Sprawa C-33/10)**

(2010/C 113/24)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i H. Støvlbæk, przedstawiciele)

Strona pozwana: Królestwo Danii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽¹⁾ nie przyjmując środków niezbędnych do zapewnienia, aby, najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., dokonano ponownego zbadanie warunków udzielenia pozwoleń i, w odpowiednim przypadku, ich uaktualnienia.

— obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek przyjęcia środków dotyczących przeprowadzenia w przypadku istniejących instalacji, najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., postępowania w sprawie ponownego zbadanie warunków udzielenia pozwoleń lub ich uaktualnienia. Dyrektywa ta nie przewiduje odstępstw od tego terminu, a zatem zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie nie mogą podnosić szczególnych okoliczności jako uzasadnienia tego uchybienia.

Nie można uznać za wystarczające tego, że Dania przyjęła środki zmierzające do tego, aby wszystkie działania zmierzające do wywiązania się z obowiązków nałożonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy zostały zakończone przed końcem 2009 r. Opóźnienie spowodowane reformą administracyjną z dnia 1 stycznia 2007 r. pozostaje bez wpływu na ocenę tego, czy Dania wywiązała się ze zobowiązań nałożonych na nią w art. 5 ust. 1 dyrektywy. Termin przewidziany na uregulowanie sytuacji prawnej instalacji upłynął w dniu 30 października 2007 r., o czym państwa członkowskie zostały poinformowane w piśmie z dnia 22 września 2005 r. Dania miała zatem kilka lat, aby przyjąć środki niezbędne do wywiązania się z nałożonych na nią w dyrektywie obowiązków.

Dania nie zaprzecza temu, że nie wywiązała się z obowiązków dotyczących warunków pozwoleń dla istniejących instalacji. Jest więc bezsporne, że wszystkie duńskie instalacje w liczbie ośmiu są eksploatowane bez pozwolenia mającego za postawę przepisy dyrektywy, a Dania naruszyła art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 24, str. 8.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-298/06 Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 1 lutego 2010 r. przez Agencję Wydawniczą Technopol sp. z o.o.

(Sprawa C-51/10 P)

(2010/C 113/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-298/2006;
- przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 (¹), ponieważ przy ocenie zdolności rejestracyjnej jej znaku towarowego błędnie zastosował kryteria prawne.

Wnosząca odwołanie podnosi również, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył art. 7 ust. 1 lit. c) lub art. 76 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ nie wziął w pełni pod uwagę praktyki OHIM w zakresie rejestracji znaków towarowych składających się z liczb lub wskazówki dotyczącej zawartości danej publikacji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 2 lutego 2010 r. — Land Hessen przeciwko Franz Mücksch OHG, interwenient: Merck KG aA

(Sprawa C-53/10)

(2010/C 113/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Hessen

Strona pozwana: Franz Mücksch OHG

Interwenient: Merck KG aA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (¹) ostatnio zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r. (²) — zwanej dalej: „dyrektywą Seveso II” — należy interpretować w ten sposób, że zawarte w nim obowiązki państw członkowskich, w szczególności obowiązek zapewnienia, że ich polityka zagospodarowania przestrzennego oraz procedury służące wprowadzaniu w życie tej polityki uwzględniają potrzebę utrzymania w dłuższej perspektywie właściwych odległości pomiędzy zakładami objętymi dyrektywą a obiektami użytku publicznego, skierowane są do organów planistycznych decydujących o zagospodarowaniu obszarów na podstawie rozważenia istotnych względów publicznych i prywatnych, czy też skierowane są one również do organów wydających pozwolenia na budowę, które podejmują decyzje związane w przedmiocie zgody na inwestycję na zabudowanym już obszarze?